

Όσιος Θεοδόσιος ο νέος, ο ιαματικός

/ [Βίοι Αγίων](#)

Όσιος Θεοδόσιος ο νέος, ο ιαματικός, τιμάται από την Εκκλησία μας κάθε χρόνο στις 7 Αυγούστου.

Ιερά Λείψανα: Η Κάρα και μέρος των Ιερών Λειψάνων του Αγίου βρίσκονται στην ομώνυμη Μονή Άργους.

*Νέος Θεοδόσιος πλην μόνου χρόνου,
Υπήρχεν ίσος κατά πάντα τω πάλαι.*

Ο Όσιος Θεοδόσιος ο νέος, ο ιαματικός, γεννήθηκε στην Αθήνα το 862 μ.Χ. από ευσεβείς χριστιανούς. Από νεαρή ηλικία φάνηκε η θερμή πίστη που τον διακατείχε και η μεγάλη αγάπη προς τους συνανθρώπους του. Όταν αποφάσισε να αποσυρθεί στον μοναχικό βίο, μοίρασε την περιουσία του σ' όσους είχαν ανάγκη και πήγε λίγο έξω από την Αθήνα. Όμως πολλοί ήταν αυτοί που πήγαιναν για να τον δουν και να τον συμβουλευτούν, κάτι που τον εμπόδιζε να διαλογιστεί.

Γι' αυτό τον λόγο και για να μπορέσει να μονάσει, κατέφυγε στο Άργος. Εκεί έκτισε

ένα ναό στο όνομα του Τιμίου Προδρόμου, όπου πολλοί πήγαιναν για να τον συμβουλευτούν. Τον φθόνησαν όμως ιερείς, και τον κατάγγειλαν στον Αρχιεπίσκοπο Άργους, Άγιο Πέτρο (βλέπε 3 Μαΐου) ως μάγο και απατεώνα. Παρουσιάστηκε τότε ο όσιος Θεοδόσιος στον ύπνο του Αγίου Πέτρου, που σημειωτέον τότε βρισκόταν στην Κωνσταντινούπολη για επίσκεψη του Πατριάρχη, και του συστήθηκε, για να παύσει να έχει άδικη γι' αυτόν κρίση. Ταυτόχρονα και ο Πατριάρχης τον ρώτησε αν έχει κάποιο μοναχό Θεοδόσιο στην επαρχία του. Στην καταφατική απάντηση του Αγίου Πέτρου και στην εξιστόρηση της εμφάνισέως του στον ύπνο του, ο Πατριάρχης τον παρεκάλεσε να διαβιβάσει στον Όσιο την ευλογία και εκτίμηση του.

Μετά την επανάκαμψη του Αγίου Πέτρου στο Άργος αποφάσισε να επισκεφθεί τον τόπο ασκήσεως του οσίου Θεοδοσίου στο χωριό Παναρήτι. Η πληροφορία έφθασε στον Όσιο, που έσπευσε να τον προϋπαντήσει σε μικρή απόσταση από το ασκητήριό του. Σε κάποιο σημείο κάθισε ο Ιεράρχης να ξαποστάσει, οπότε βλέπει να τον πλησιάζει ο όσιος Θεοδόσιος βαστάζοντας στα χέρια του το καλογερίκό του σκουφί, μέσα στο οποίο είχε βάλει αναμμένα κάρβουνα και έκαιγε λιβανωτό, αντί θυμιατηρίου και να τον θυμιάζει. Και κατά παράδοξο τρόπο ούτε το σκουφί ούτε το χέρι του Οσίου καιγόταν. Τότε βεβαιώθηκε ο Άγιος Ιεράρχης περί της οσιότητας του ασκητού και αφού αντάλλαξε μαζί του ασπασμό εγκάρδιο, τον χειροτόνησε διάκονο και ιερέα.

Ο θείος Θεοδόσιος έφθασε σε βαθύ γήρας και έγινε περιβόητος για την αρετή και τα θαύματα του σ' όλη τη γύρω περιοχή. Μάλιστα, αξιώθηκε να προβλέψει το θάνατο του τρεις ημέρες πριν και να συγκεντρώσει τους μαθητές του, για να τους δώσει τις τελευταίες νουθεσίες και εντολές του. Ανάμεσα σ' αυτούς, που θρηνούσαν για τον πρόσκαιρο αποχωρισμό του, έφυγε για την αιώνια μακαριότητα σιγοψελλίζοντας: «Κύριε, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου» (Λουκ. κγ' 46). Η κηδεία του οσίου Θεοδοσίου έγινε πάνδημη και με την παρουσία του Αγίου Πέτρου και πλήθους ιερέων και μοναχών.

Το σκήνος του αποτέθηκε στο ναό του Τιμίου Προδρόμου και ο τάφος του δείχθηκε πηγή ιαμάτων αστείρευτη στους αιώνες. Παράλυτοι σηκώθηκαν, τυφλοί ανέβλεψαν, άτεκνοι έγιναν εύτεκνοι και πολλοί ασθενείς βρήκαν τη θεραπεία τους. Έτσι αντεδόξασε ο Θεός το δούλο του Θεοδόσιο, που Τον αγάπησε ειλικρινά και Του αφιέρωσε κάθε ικμάδα της γήινης ζωής του.